

ALBERTI INES
è Societate Iesu
ACROAMATUM
EPIGRAMMATICORUM
CENTURIA II.

Epigramma I.

AD V. Beatissimam, nehtem.,
Nolim Nestoreo vitam producere filo:
Si tua, Virgo, mihi det sua fila, colus.

II.

DE S. SIMEONE.

Nunc dimittis &c.

Manumissio.

Vidit vt infanti velatum corpore Numen;
Dimissum, dominâ se cupit esse, manu.
Nempè Deum, Simeon, famuli sub imagine cernens.
Conservus Domini noluit esse sui.

III.

DE S. AGATHA V. M.

Vulgò contra incendia Patronâ

Argumentum à majori.

Quæ Paphiæ, potuit domuisse incendia, flammæ
Vulcani rapidos quin domet illa rogos;
Conjuge devictâ, refugus dat terga Maritus.
Vulcanum docuit vincere, victa Venus.

IV.

DE BLANCO ex Scholari milite.

Ex Castris transfugâ.

Declinans aciem, frustra te, BLANCE, Scholarem
Frustra, Grammaticum nuper abisse negas.

V.

JOCUS MARTIALIANUS.

Ex Lib. 10. Epigr.

Pessima vina mihi pretioso fundis in auro,
Scilicet ex auro plumbea vina bibam;

VI. Si-

VI.

Simile.

AD PONTICUM PARCUM.

Ex auro mala vina bibens, mihi pōcla propinā.
PONTICE, nolo merum; pocula malo tua.

VII.

Ad eundem.

Quod facis, fac cito.

Semper agis animam, moreris sed, Pontice, nun-
Mature tandem, Pontice, fac quod agis.

VIII.

DE BLANCO ET CARNERIONE.

Blancus habet rigidos; crispōs, Carnerio; crines:
Scilicet, hic emptos gestat; at ille suos.

IX.

AD FANTINUM Caluūm.

Sacrā tuam, jactas, super est Caluaria frontem.
Cur, FANTINE, suam non capit ergo crucem?

X.

IN RUSPICUM.

Ex castris reducem.

Præripuisti aliis fugiendo, RUSPICE, palmam:
Hinc te victorem nemo redisse neget.

XI.

IN LAGUM Hæreticum; Astrologum.

Perpetuo Cælos, nunquam, LAGE, Tartara lustras.
Vivus nempè illud, mortuus istud æges.

XII.

Infami retegens inscriptum stigmatē corpus;

Te, de signatis millibus, esse refers.

Es fateor, sed quanta tui distantia signi?

T illis frontem; II, tua terga, notat.

XIII.

DE BATIDE VENTROSO, AD ISSUM.

Cur BATIDI tanto tumuerunt illia monte?

Cum Zytho feces forsitan, ISSE, bibit.

XIV.

IN BATTUM.

Falsitatem cum mendacio confundentem;

Quod

Quod me sãpè negas, non te nego BATTE, Pòetam,
Quando mentiri & fingere, dicis idem.
XV.

DE BRITONE AD BLANDUM.

Dum centum tibi, mille dum salutes,
Millenis BRITO, poculis propinat;
Millenas tibi, BLANDE, sanitates.
Millenas, BRITO, sustulit salutes.
Ergo si melius cupis valere;
Illius nimias cave salutes.

XVI.

DE BRUTIONE Ignavò.

Litera divitias, quis crederet? abstulit una.
Cum declinat opus BRUTIO, perdit opes.

XVII.

EPITAPHIUM SCELERATO.

Pena Talionis.

Sit tibi terra levis, non possum dicere. Quare!
Hùic dum vixisses, nam grave pondus eras.

XVIII.

EPITAPHIUM Biboni.

Non lacrymis; vino tumulum perfunde, Viator!
Nunc etiam vinum pulvis, & urna fitit.

XIX.

EBRIUS è tumulo.

Integra vita mihi periit consumpta bibendo.
In tumulo quæris quid facio? Sitio.

XX.

Ejusdem ad Socios.

TESTAMENTUM

Si me plena mero Socii concluderit urna.
Parcarum falces nil moror, & morior.

XXI.

Aliud ejusdem.

Qui mihi Pannonicâ fodiet sub vite sepulchrum.
Ille mihi inferias, justaque Justa dabit.

XXII.

AD POMPILIANUM.

○

Do

De suis Carm'nibus.

Sæpè meam fugiunt meditata Poëmata mentem;
Utuntur pedibus, POMPILIANE, suis.

XXII.

DE BRITONE Avaro.

Manum te habere dicerem Magneticam.
Sed ista ferrum, tu, BRITO, nummos trahis,

XXIV.

DE HABANO Calvo.

Ad Crispum ex alieno capillatum.

Cæsariem calvo Medicus promittit HABANO.
Promissos crines, tu quoque CRISPF, foves.

Ergo pares estis; pariter, pariterque comati;
Promissas etenim nutrit uterque comas.

XXV.

IN CHRISTOPH, LINUM.

Non nego te doctum, non te nego, Line, disertum.
Es sanè doctus, LINE, per Antiphrasim.

XXVI.

AD AMICUM.

Cur non edo meos, incusas, sæpè libellos?
Persuadere mihi si cupis; ede tuos.

XXVII

AD IOANNEM RUSPICUM.

Pro iis quæ aliquando propter exprimendum
acumen scabrosè scribi debent.

Defensio ex argumento ad hominem.

Scabrosos toties reprehendis, RUSPICE, versus.
Quin potiùs tales qualis es ipse, proba

XXVIII.

IN MATTULUM sæpiùs illud usurpantem.

Quid mihi cum Phæbo.

Nil tibi cum Phæbo, nil Phæbo, MATTULE tecum.
At quo jure tamen fingere multa soles?

XXIX.

IN BLANCUM Parcum, taciturnum.

Dum peto Blance taces; saltem bona verba dedisses.
Si non das, saltem quod peto, BLANCE, nega.

XXX.

XXX.

IN RUFUM.

Auream, se habere barbam, jactantem.

Aurea barba tibi, caput, est pretiosius auro
 Vis me, RUFÉ, tibi credere? flamma probet.

XXXI.

AD CANDIDUM.

De MIRMILIONE ventroso.

A potiori denominatio.

CANDIDE, pars potior totum denominat. ergò
 Totus MIRMILIO, nil nisi venter erit.

XXXII.

IN ROLANUM.

Limpidorum Politorumque osorem.

Vitas flumina limpidosque fontes,
 Et quidquid speculo sereniore,
 Sudum perspicui vibrat metalli,
 Aut vitrum solido mari superbum.
 Quæ sit causa odii, fugæque tantæ,
 Noscet, qui faciem tuam videbit.

XXXIII.

AD CHRISTOPHORUM CLELIUM.

In eadem materia.

Cernens deformi pictum te, CLELIE, vultu,
 Pictoris vitium rebar, at ecce tuum est.

XXXIV.

AD MOMILIANUM Blefobalbus.

Si non vis blæsus, si non vis balbus haberi,
 Do tibi consilium, MOMILIANE, tace.

XXXV.

In quendam interpretem Póetam.

Dum toties Græcos, toties dum veris Hetruscos;
 Vel nemo, vel tu versificator eris

XXXVI.

IN OLLUM AMUSUM.

Quid mihi cum citharis; molles procul este Camænx
 Non sunt hæc digitis stamina digna meis.
 Dixit; & ad Fabrum se noster contulit OLLUS
 Sunt, sunt, hæc digitis pondera digna suis.

Q 2

XXXVII.

XXXVII.

IN PONTICUM grande caput habentem.
Grande tibi caput est, Sapiencia parva, quid istud?
Grandi in vagina, PONTICE. claudis acum.

XXXVIII.

AD BLANDULUM.

Sæpè genus jaetas Romanum, BLANDULE; credo;
Nam Romæ multos, legimus esse, Brutos.

XXXIX.

AD MERCURIANUM.

Beatius est magis dare, quàm accipere.

Accipere est, inquis, miserum; donare beatum;
Adsum, quod dicis MERCURIANE, proba.
Sed cum nil donans, toties tamen accipis ipse:
Ultrò te miserum, MERCURIANE facis.

XL.

AD GALLUM, ineptum Cantorem.

Credo terreri, gallo cantante, Leonem,
Quando tam raucùm vox tua, GALLE, sonat.

XLI.

AD HORBAM inurbanum.

Te turi nimium multis vixisse diebus,
ut reliqui taceant; moribus, HORBA, probas.

XLII.

AD AMICUM.

Chrisonis natalis.

Feliciani natus & Primi die.
Semper diei plenus est CHRISON suæ;
Suoque semper, consonans Horoscopo;
FELICIANUS semper & PRIMUS viget.

XLIII.

AD S. PAULUM, Primum Eremitam

Foliiis Palma vestitum.

Totum te Palmis vestiri, PAULE, necesse est;
Namque tui toto corpore, victor eras.

XLIV.

De eodem.

Victo-

Victori quondam, vestis Palmata, Latino,
Index ingenuæ nobilitatis erat.

Non ego palmatas voveo tibi, PAULE Lacernas,
Victori, emeritam Palma dat, ipsa, togam.

XLV.

AD PROMPTICUM SCIOLUM.

Turpe tibi, SCIOLI, dat vana Scientia nomen,
Plus te scire scio, PROMPTICE, quam sapere.

XLVI.

AD ALANUM.

Tres tantum Furias, quisquis numeravit, ALANE,
Uxoris genium nesciit ille tuæ.

XLVII.

AD TETRICUM Convitiatorem.

Nova Etymologia.

Quando reus vitii, convitia, TETRICE, iactas
A vitio dictus, convitiator, eris.

XLVIII.

Ad AULUM in TURPILIANUM deformem.

Grammaticis, si Forma, Sophis quæ dicitur, esset,
Non posset dici, TURPILIANUS homo.

Non capis, Aule, fidem? rursus tibi suggero, non est.
Forma cui nulla est, TURPILLANUS, homo.

XLIX.

AD ALANUM, de RAULICO

rudis Medici Patiente.

Bis patiens, & bis æger dicatur, ALANE;

Nam patitur morbum, RAULICUS, & Medicum.

L.

In MIRMILIANUM mendacem de FUSCO.

Omnis homo mendax.

Omnis homo mendax, audivit, Fuscus, & inquit,

O quantum noster MIRMILIANUS, homo est.

LI.

IN OVENUM *Ex ejusdem Ep. 64. l. 2.*

Creditur esse liber vetitus quia, pulcher, OVENE,

Pulchrior inde tuus, creditur esse liber.

O 3

LII.

LII.

IN PONTICUM imberbem.

Ex mento imberbi, Phæbum te, PONTICE, jactas:
At Bacchus potiùs, ne videre, cave.

LIII.

AD PALINUM.

Nosce te ipsum.

Quis te nosse potest melius, PAULINE? Sapisti:
E speculo tantum cognitionis habes.

LIV.

AD CANDIDUM.

CANDIDE venaris lepores, sed prædia perdis.
Actæon canibus sic eris ipse, tuis.

LV.

AD PHILIPPUM DE BESSO.

Legatum novo modo.

Multa dabis Besso, moriens dat nil tibi BESSUS.
Erras: quod non das, nec dabis; hoc tibi dat.

LVI.

AD AUXUM Hæreticum Cytharistam

Una Fides.

Ore manuque canis, caneres tamen aptius, AUXE.
Si se tot fidibus jungeret, *Una Fides.*

LVII.

AD THOMAM RHODIUM.

Ni Salvatellam violento vulnere rumpas:
Vitæ Salva-tuæ-tela manere nequit.

LVIII.

Ad Amicum.

Munificâ Trium Regum die, ejus natali.

Ite leves elegi, festivi currite Plausus,
Quâ meus Empyreas, Melchior, urget opes.
Munificam sperate manum, Patrisque favorem;
Indubiamque spei consociate fidem.
Illâ nempe die sublimem attingitis aulam.
Quâ Reges puero, dona dedere Deo.
Baltassar Myrrham, Thus Caspar, Melchior Aurum.
O noster nobis Melchior, ut det idem.

LIX.

LIX.

De eadem die.

Dum sua lactenti Reges dant munera IESU.

Dicitur hæc tenera vix tetigisse manu.

Thus placet, & myrrha; at veſtrū mihi displicet au-

Et quaſcunq; mihi penditis, inquit, opes. (rum,

Ah! cape dona Parens; nam quamvis non eget infans

In nos, munifica dividet, illa manu.

LX.

De Pullice & Culice, ex Græco.

AD STANISLAVM NONVM.

Pulicis & Culicis, quædam eſt concordia, NONE.

Ante ſuos morſus hic canit, ille ſalit.

LXI.

AD IOANNEM PERPETUANUM.

Cur divites ordinariè Parci.

Dis, dat divitibus proprio de nomine, nomen.

Dis rarus, Parciſ, PERPETUANE, caret.

LXI.

AD CANDIDUM

Cenſura.

De Troja, ab imperio pictore factâ.

Quid placuit, quæris, quam pinxit Pollio, Troja?

Digna fuit lacrymis, CANDIDE, digna rogo.

LXIII.

AD ROMANUM Tumidum.

Immenſum, Romane tumes tumidumque ſuperbis.

Morbus crede mihi eſt, non medicina tumor.

LXIV.

AD FAUSTULUM Nanum.

Es gruibus minor, at quovis eſ paſſere major.

Major eſ ipſo te, FAUSTULE, quantus homo eſ?

LXV.

AD RUFINVM, ineptum Grammaticum.

Sæpè caput, RUFINE, dolens, ſermone Latino.

Infanum, quereris te malè ferre caput.

Deſine jam tandem: malè fanis parce querelis,

Ne credam de te, quod tua verba ſonant.

O 4

LXVI.

LXVI.

De Surdo & muto, nutibus se alloquentibus.

ISTERON PROTERON.

Surdo aures, oculus; muto dat dextera linguam.
Iste manu loquitur, audit; & iste oculis.

LXVII.

DE FUSCO venatore & NOLA nugatore.

Dum lepores, Fuscus, sequitur, dum Nola, lepores,
Ille miser collum fregit; at iste caput.

LXVIII.

AD LYCAMBVM.

Jam, quod naso aliquis suspendi possit adunco,
Credo, dum nasum cerno, LYCAMBE, tuum.

LXIX.

IN PONTICUM capillatum, imberbem,
Calva tibi barba est, hirsutus, PONTICE, vertex,
Promissasque fovet frons caperata comas.
Non ego cunctantis miror dispendia barbæ.
Famineo capiti famina barba quadrat.

LXX.

De eodem.

Rade comas capitis, suspirans, PONTICE, barbam,
In caput expensas, non habet, illa, pilos,

LXXI.

AD COSMICVM.

Ingeniosus homo es: nemo te, COSMICE, dament,
Dum genio indulges, ingeniosus homo es.

LXXII.

AD CLITVM Divitem.

Omnia, pauperibus spondes, post fata daturum.
Te quoties terrent Aecus, atque Charon
Inde preces multæ; inde inopis suffragia vulgi.
Si non deliras. scis, CLITE, quid voveant.

LXXIII.

AD FAUSTUM Archipœtam.

De ejus jocis & salibus.

Crebra jocis misces alieni pocula vini.
Hinc te falsum, illos dicimus esse Sales.

LXXIV.

LXXIV.

AD AULUM Hæreticum

*Astronomica Observatio.**De Catholicorum Quadragesima & Paschate.*

Quam benè Catholicis, concordant Sidera Fastis;
 Nostraque cælitibus consonat, AULE, Fides,
 Cælestes, nobis sacrant jejunia, Pisces,
 Auspicium nostri Paschatis, Agnus erit.

LXXV.

DE ALANO Musico.

Altâ voce canit, quando promittit ALANUS.
 Bassâ quando negat, quando dat, Angelicâ.

LXXVI.

IN NANUM Superbum.

Improportionatus Homo.

Ingentes animos exili corpore claudis.
 Pygmæo mistus diceris esse Gigas.

LXXVII.

Ad ANOMIANUM Philosophum.

Alter Aristoteles, nostro jactaris ab ævo.
 Illius Eurippos, Anomiane, cave.

LXXVIII.

Ad BLONDUM Contentiosum.

Omnia Blonde negas, quidquid nos dicimus esse.
 Dicimus ergò nihil; hoc quoque Blonde, nega.

LXXIX.

In IOANNEM Vernicum.

Qui occiput calvum, Sincipitis crinibus abscondebatur.
 Occipitis calvi, sterilem tibi, vernice, campum,
 Sinciput, & frontis deflua seta tegit.
 Sed quoties vento redeunt agitante capilli,
 Candicat evulsis, occiput absque comis:
 Hinc aliquem, Calvo, Crinitum, adstare putamus;
 Teque unum, toties, credimus, esse duos.
 Vernice, vis tandem simplex, unusque videri.
 Compar occipiti sinciput esse jube.

LXXX.

In eundem.

O 5

Fronte

Fronte capillata à tergo est occasio calva.

Illius vinum, vernice, symbolon, es.

LXXXI.

Ad LUCIUM Andrum.

De Lutheranis eorumque fide.

Extenuant, variant, tendunt, tenfamque remittunt.

Explorant toties: aure, manuque Fidem.

Non ego, Lutheri pullos, non dico fideles.

Appropriatè illis dicitur, Andre, Fides.

LXXXII.

In FAUSTINUM.

Barba tibi cana est, nigri, Faustine, capilli;

Hinc & barba senex est, juvenile caput.

LXXXIII.

In PAETUM.

Magnum te jactas, magnus vis, Paète, vocari.

Es fateor magnus, scilicet, Ardelio.

LXXXIV.

In grande caput habentem.

Sæpè Jovem, miràre, suo genuisse cerebro

Pallada; & affictum parturisse caput.

Cum tibi tam prægnans caput est, vastumq; cerebrū.

Hinc credo nasci bina Minerva potest.

LXXXV.

DE AULO ad Corbinianum.

Quo Græci casu caruerunt, non caret, Aulus.

Nempe Dativo Aulus, Corbiniane caret.

LXXXVI.

De RUFINO.

E bello rediens Rufinus, fallimur; inquit,

Heu! bellum, belli nil nisi, nomen habet.

LXXXVII.

Ad HIERONYMUM Landiunum.

De amico calculi dolore sublato.

Frustra conquereris, caro viduatus amico:

Durior ipse sibi, quàm Rhadamantus erat.

Illius infeream commovit Calculus urnam,

Hèu! quamvis fuerat candidus, ater erat.

LXXXVIII.

LXXXVIII.

In BELLIDUM Póetam.

Vina tibi faciunt fæcundam, Bellide, venam.

Ebrius inde, minus sobria metra facis.

LXXXIX.

Ad TUSCUM Cachinnatorem.

Quarto modo proprium.

Est ridere hominis proprium; at proprium est quoq;

Ut sacra Iessei pagina vatis ait. (stulti;

Tu nimium ridens primum te, Tusce, fateris;

At ne posterius te fateare, cave.

XC.

Ad BELANDUM, de Marino.

Frustra indignaris stulto, Belande, Marino.

Non esses doctus, ni foret ille rudis.

XCI.

De quodam.

Qui sibi Surii agnomen frustra arrogabat.

AD BERTRANDVM.

Una tibi pulchrum corrumpit littera nomen.

Nam qui se Surium nominat, est Spurius.

XCII.

Censura Polonis Musici.

Ad Luc. Andrum.

Egregius totâ celebratur Musicus urbe,

Cur inquis, Polio, displicet, Andre, mihi?

Nempè suam fædat verbis mædacibus artem,

Dum toties menti dissonat, ipse suæ.

XCIII.

APOLOGIA pro CLEPTICO claudo.

Frustra te claudum, nostri scripsere Póetæ:

Falluntur, non es, Cleptice, quando sedes.

XCIV.

De ANACE & CLITONE.

Et genus & formam, Regina pecunia donat.

Hinc formosus Anax, hinc Clito nobilis est.

XCV.

De ANEMONE.

Bellus

Bellus Arithmeticus, bellus divisor, Anemo.
 Nam linoquit toties in Quotiente, nihil.
 XCVI.

De RUFo epulone.

Sæpè mihi Rufus sapientia fercula laudat :
 Sæpè, mihi, sapiens cæna paratur, ait.
 O Caput insipiens, sapidæ mala bellua Mensæ,
 Plus sapiunt, quam tu, fercula, Rufe, tua.

XCVII.

Ad VICTOREM AULUM, ignavum.
 Tam bene victoris generoso nomine gaudes,
 Quam bene palma tibi dicitur AULE, manus.

XCVIII.

Ad FRANCISCUM RINALDUM.

Hominem beneficentissimum.

Tres tantummodò Gratias recenset
 Mendacissimus ille, fictor ille.
 Dignus carmine, quod canit fileri,
 Irascor quoties, RINALDE, verso,
 Vestræ munera liberalitatis :
 Ac illum Furiis sacro trecentis.
 Tres tantummodo Gratias recenset ;
 Cum centum tibi gratias litare,
 Et centum meritas referre grates,
 Nostræ carmina debeant Gamæ.

XCIX.

Ad MOMUM.

Pro suis Epigrammatis.

Non sunt, crude, mei, quos carpis Mome libelli.
 Non mihi, Lectori, parce proinde meo.

C.

Ad PRISCUM PŌÉTAM inopem.
 Pauper es, heu paucos ditarunt, Prisce, PŌétas.
 Nam pedibus constant carmina, non manibus.